

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

TEJ PÉNZ

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

ROMÁN MEGSZÁLLÁS

1919-ben a románok egészen Budapestig jutottak. Az újpesti múzeumban láttam a román városparancsnok aláírásával kiadott napi parancsot. Édesanyámban ma is él az emlék, hogy 1945-ben a román tisztek – ahogy ő mondja – grasszáltak Csongrád utcáin. Aztán elmagyarázták neki, meg egy egész népnek, hogy azok igazából „felszabadítók” voltak. Igaz, anyám valahogy sohasem értette, hogy miként lettek felszabadítók a román királyi hadsereg katonáiból csak azért, mert Mihály király átállt Hitlertől Sztálinhoz. Na de mindegy!

Nem tudom, észrevetted-e? A románok újra megszállnak bennünket! Most nem katonákkal, hanem olyan szépen, EU-komfort módon, pénzzel. Ha nem tudnád, a dél-békési magyar falvak közelebb vannak Aradhoz, mint Békéscsabához. A románok meg jönnek. Nem az erdélyi magyarok, a gazdag románok. Sorra veszik meg az üresen álló magyar házakat Battonyán meg a többi magyar településen. A multik magyarországi üzemeiben az értelmiségi állások egy részét már románok töltik be. A határmenti romániai üzemekben viszont a fizikai állások egy részét már magyarok, magyarországi magyarok töltik be.

Tudod, hogy mi a szomorú? Az, hogy tudjuk az okát: a lebecsült, kigúnyolt, kiharikírozott Románia ma gyorsabban fejlődik, mint az agyondicsért, de rendszeren elfuserált hazánk. Az EU-ban rohadtul jó, a NATO-ról nem is beszélve, mert itt nem kell attól tartani, hogy megint román városparancsnoka lesz Újpestnek. Derce úr nem

biztos, hogy örülne. Attól azonban joggal tarthatunk, hogy holnap a román tulajdonosok fognak a magyar melósnak dirigálni. Ezt akarjuk?

ÉRTÉK-E A REÁLÉRTÉK?

Orbán Viktor nem kért fel, hogy nagy nyilvánosság előtt népszerűsítsem a gondolatait. Most mégis megteszem, mert egészen egyszerűen elfogadhatatlannak tartom, hogy az MSZP-s miniszterelnök és társai hülyének nézzék az idős embereket, közöttük a szüleimet, rokonaimat is. Orbán Viktor minap kijelentette, hogy ő bizony azt tekinti céljának, hogy a nyugdíjak vásárló- és reálértékét minden körülmények között megvédje. Erre Gyurcsány Ferenc lehurrogta Orbánt, mondván, hogy micsoda pitiáner, provinciális gondolkodás csak a reálértéket megőrizni, amikor ő, mármint felkent miniszterelnökünk, fejlődést, gazdagodást, jólétet ígér hőn szeretett nyugdíjas szavazóinak. De tényleg, érjük be Orbán Viktor nyamvadt verebével, amikor szép kövér tűzokot kaphatunk holnap?

Szerintem minden nyugdíjas tudja, hogy mit jelent a reálérték, de Gyurcsány úr kedvéért elmagyarázom. Ha az idén ugyanannyi húst, tejet, kenyeret, ruhát, gyógyszert tudok venni, mint tavaly, akkor a nyugdíjam reálértéke megmaradt. Ha kevesebbet tudok venni, mert nőnek az árak, akkor a reálérték csökkent. Jó-e, ha megmarad a reálérték? Jó! A mai viszonyok között nagyon is jó! Ugyanis évek óta egyre rosszabb az élet, és semmi jele annak, hogy jobb lenne. A boltok arra panaszkodnak, hogy az emberek nem vásárolnak. Ugyanis nem mer-

nek, senki sem tudja, hogy mi lesz holnap. Én nem vagyok nyugdíjas, de azt tudom, hogy az én fizetésem reálértéke évről-évre csökken. Tavaly még nem számított, hogy egy kiló húst veszek, vagy egy kiló hús dekát. Lehetett egy kicsivel több. Ma nem lehet, mert nem telik rá. Tavaly még meg tudtuk venni az epret, az idén arra várunk, hogy szüleim hozzanak a telekről.

Ilyen körülmények között az, amit Gyurcsány mond, az a mese, félrevezetés, népbu-títás. Sajnos, még mindig sokan beveszik. A mezőkovácsházi piacon egy lelkes MSZP-drukker tele pofával szidta a Fideszt: ezek a rohadtak elveszik a nyugdíjamat! Nyugalom, bátyám, inkább gondolkodjon egy kicsit! Nem tudom, hogy a Fidesz el akarja-e venni a maga nyugdíját, de egyet biztosan mondhatok: ha Gyurcsány még sokáig marad, nem lesz mit elvenni.

OBJEKTÍV FELELŐSSÉG

Az Autóklub az Alkotmánybírósághoz fordul ebben az objektív felelősség ügyben. Okosok kitalálták ugyanis, hogy a tulajdonos felelős mindenért. Mindegy, hogy ki hajt gyorsan a kocsival, ki megy át vele a pirosra, a tulaj a hunyó. Szerintem az autósoknak van némi igazuk abban, hogy ilyen helyzetben minek tartjuk el a rendőrséget.

De mondom én jobbat! Terjesszük ki az objektív felelősség elvét! A kormány ugye a miniszterelnöké, övé a felelősség. Na, már most, ha mondjuk, a gazdasági miniszter idecengedi a multikat, hogy világszínvonal alatti, gyenge termékekkel szennyezzék a magyar környezetet, és még támogatást is ad hozzá, akkor fizessen a miniszterelnök! Ha az egészségügyi miniszter a haverjait munka nélkül szép kis fizetéshez juttatja, amikor úgy nevezi ki az egészségpénztárak élére, hogy tudja, hogy azok egy perc múlva már nem lesznek, akkor, gyerünk, alkalmazzuk az objektív felelősséget. Lehet, hogy naponta cserélnék miniszterelnököt, ha itt is érvényes lenne az objektív felelősség. De lehet, hogy más kell: olyan miniszterelnök, aki tűzbe meri tenni a kezét a minisztereiért, és aki vállalja az objektív felelősséget is, a magyar nép előtt is.

THÜRMER GYULA

TISZTELT ZUGLÓI POLGÁROK!

Önök közül sokan megállítanak az utcán. Panaszkodnak: kevés a fizetés, minden egyre drágább, nincs remény! Mikor lesz már vége ennek? Mikor lesz már végre változás? Megmondom: ha ott leszünk a parlamentben, lesz változás, mert mi nem fogjuk hagyni, hogy újra és újra becsapják a dolgozó embereket. Tegyük meg ehhez az első lépést most! Kérem Önöket, hogy június 29-én szavazzanak a Munkáspártra!

Szavazzanak a Munkáspártra és szavazzanak Hajdú Józsefre! Régóta ismerem őt, becsületes, tisztességes ember. Nem lett milliomos, nem szedte meg magát, nem vette el az állam, a közösség pénzét. Ha változást akarunk, rá és hasonlókra van szükség az önkormányzatban is, a parlamentben is. Kezdjük el együtt a változást! Küldjük Hajdú Józsefet és a Munkáspártot a zuglói önkormányzatba!

THÜRMER GYULA,
A MUNKÁSPÁRT ELNÖKE

TISZTELETTEL MEGHÍVJUK ÖNT SZEMÉLYES TALÁLKOZÓRA

☛ Június 13-án, pénteken du. 4 órai kezdettel a kis földalatti Mexikói úti végállomáshoz, ahol a Munkáspárt elnöke, Thürmer Gyula bemutatja a párt választókerületi jelöltjét.

☛ Június 20-án, pénteken du. 4 órai kezdettel az Erzsébet királyné útján a Róna utcai trolibusz fordulóhoz, ahol jelöltünk, Hajdú József mutatkozik be és válaszol a felmerülő kérdésekre.

ZUGLÓ IDŐKÖZI ÖNKORMÁNYZATI VÁLASZTÁSOK 2008. JÚNIUS 29-ÉN

Ön kérdez, én válaszolok. Keressen!

Dr. Hajdú József
Mobil: 06-30-301-83-62
E-mail: ecohajdu@t-online.hu

HAJDÚ JÓZSEF, A MUNKÁSPÁRT JELÖLTJE: TEGYÜK ZUGLÓT IGAZI OTTHONUNKKÁ!

- ☞ Az egészségügyi szolgáltatások nem szűkülhetnek! Nyugodtabban akarunk élni, nem szegényebben!
- ☞ Évtizedek után oldódjon meg végre a rákosrendezői három sorompó ügye!
- ☞ Szavazzuk le a kis földalattinál tervezett újabb bevásárlóközpont építését!
- ☞ A Thököly út felújítása nem várhatja be a metró érkezését, ne halogassuk tovább!
- ☞ Tartassuk be az építési szabályokat!
- ☞ Építsünk az M3 levezető útjai mentén is zajvédő falakat!
- ☞ Zugló utcáin járni kell, nem dübörögni – hiszen itt élünk, lakunk!

Tanárként hozzáteszem: rossz kormányzati oktatáspolitikát nem lehet a felnővekvő nemzedéken megbosszulni! Az oktatás nem terepasztal gyermeked játékok kipróbálására, hanem gondoskodás a társadalom jövőjéről. Kedves Pedagógusok, nem kell elhagynotok hivatásotokat!

BÉKÉS: AHOL A LEGJOBB FÖLDBŐL SEM LEHET MEGÉLNI

Békésben nagyon bejöttek a vidéki programok szervezésébe. Ennél jobb eszközünk egyelőre nincs arra, hogy hatékonyan eljussunk az emberekhez, és nagyon szükséges ahhoz is, hogy a helyi politikai erővel jó személyes kapcsolatban legyünk – mondta Gál Ferenc megyei elnök.

Ennek jegyében szervezték meg Thürmer Gyula múlt heti békési programját. A másfél napos látogatás két választókerületet foglalt magába. Orosháza térségében maga a megyei elnök, Gál Ferenc a KB-képviselő, Mezőkovácsháza térségében pedig Marosán János. Hol lehet vidéken leginkább találkozni az emberekkel? A piacon! A szervezők jó érzékkel választották ki a két napot, olyan időt kerestek, amikor Orosházán is, Mezőkovácsházán is – ahogyan a helyiek mondják – nagypiac van. Bejött! „Tanárnő vagyok, de most zöldséget árulok, mert másként nem tudunk megélni” – mesélte egy fiatal eladó az orosházi piacon. „Ezerért se veszik meg a cipőt” – panaszkolta egy árus a mezőkovácsházi piacon. Olyan szegények az emberek. Meddig mehet ez így tovább?

Szívesen látjuk augusztus 20-án a Munkáspárt országos ünnepségét – mondta Németh Béla, Orosháza polgármestere. A helyiek beszámoltak arról, hogy az előkészületek rendben folynak. Vállalkozók közül is sokan támogatják a rendezvényt, és mi

„TANÁRNŐ VAGYOK, DE MOST ZÖLDSÉGET ÁRULOK, MERT MÁSKÉNT NEM TUDUNK MEGÉLNI”

magunk is sokat dolgozunk – mondta el Németh József megyei alelnök.

A Munkáspártra most odafigyelnek az emberek. Becsülik magukat – hangsúlyozta Fodor József csanádapácai polgármester, aki elkísérte a munkáspárti csapatot a helyi szociális foglalkoztatóba is. „Ezen a vidéken nagy a szegénység, pedig itt a leggazdagabb a föld. Szégyenszemre a mezőgazdaságból nem lehet megélni.” Baranyi István, Pusztaföldvár polgármestere mondta ezt, aki állatorvos. A Munkáspárt helyi szervezetének tagjai is ezt erősítették meg, amikor az első nap délutánján a pártelnökkel találkoztak. A faluban lassan már sertés sincs, nemhogy tehen – panaszkolta Varga Lajos dombegyházi polgármester, aki szintén állatorvos, és első kézből ismeri a helyzetet. Értjük a Munkáspárt országos politikáját, számítunk a helyi munkáspárti szervezet támogatására – fogalmazott Nyemcsók János polgármester Nagyszénáson, ahol a párt elnöke találkozott a helyi munkáspártiakkal is. Nem lesz az országban rend, amíg odafönt nem lesz rend, amíg a vezetők nem tartják be a törvényeket – mondta el Bakos István, Mezőkovácsháza polgármestere, aki azzal kezdte tény-

kedését, hogy lemondott a havi félmillió költségtérítésről, amit MSZP-s elődje szó nélkül felvett. ■

A SZOCIÁLIS OTTHONBAN IS SZÍVESEN FOGADTÁK A MUNKÁSPÁRT ELNÖKÉT

ÚJ VEZETÉS CSONGRÁDBAN

ZSIGA TAMÁS,
AZ ÚJ ELNÖK

a párt politikai jelenlétét. A feladat igenis megoldható, ahogy ezt a Szabó Jenőné vezette makói pártszervezet sikeres munkája is bizonyítja.

A megye párttagjai Zsiga Tamás személyében új megyei elnököt választottak. Az új elnök 57 éves, munkáscsaládból származik, maga is mechanikai műszerészként kezdte pályafutását. 1975-2002 között hivatalos rendőrként teljesített szolgálatot. Az elmúlt időkből a párt Szeged városi elnöke volt. Felesége ugyancsak a Munkáspárt tagja. Az új megyei elnökség tagja lett Hegyaljai Valdemárné, Popa György, Bóka István, és a korábbi elnök, Nagyvári László is. Az ifjabbik Nagyvári Lászlót Szeged város ügyvezető elnökévé választották. ■

Bensőséges hangulatban búcsúztatták a Munkáspárt Csongrád megyei tagjai Nagyvári Lászlót, a párt eddigi megyei elnökét. Nagyvári elvtársnak fontos szerepe volt abban, hogy a revizionista párt-ellenzék támadása idején a megyében sikerült megőrizni a pártot – hangsúlyozta Thürmer Gyula pártelnök, aki Vajda János alelnökkel együtt részt vett a megyei pártaktíván. Most azonban váltásra van szükség. Szembe kell nézni önmagunkkal, új módszereket kell alkalmazni, nyitnunk kell kifelé, ha ki akarjuk használni a történelem kínálta lehetőségeket! – tette hozzá a párt elnöke. Nem elégedhetünk meg azzal, hogy a tagság fele fizet elő A Szabadságra, mindenkitől joggal várja el a párt, hogy fizessen elő. A Szabadság nem csupán a mi gyermekünk, de legfontosabb eszmei fegyverünk is. Szegeden lényegesen jobb munkára van szükség ahhoz, hogy meglegyenek a jelöltjeink. Hódmezővásárhelyen helyre kell állítani

Szép hagyományt alapoztak meg a Munkáspárt debreceni tagjai. Először csatlakoztak a helyi hagyományápolást szolgáló rendezvényhez, a Pulyka Napokhoz. A Baloldali Front tagjai „munkásgulyást” főztek, oklevelet is kaptak érte. S, ami fontosabb: a Munkáspárt neve elhangzott Debrecen főterén. A rendezvényen részt vett Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, aki találkozott a helyi média képviselivel, és nagyon-nagyon sok debrecenivel.

MEZŐ/GAZDAGSÁGUNK

Méregdrága élelmiszer, tejhiány, üres élelmiszerpultok – ez nem orwelli rémálom, még csak nem is a volt szocialista kísérlet válsága, ez a működő kapitalizmus. Ha holnapután lemegyünk a boltba, szembesülünk vele.

Valamit már az elején tisztázzunk: a kenyér, a tej, a hús ára nem azért magas, mert így kell lennie. Azért magas, mert Magyarországon kapitalizmus van. Leegyszerűsítőnek tűnne? Akár, de gondolkozunk!

Magyarországon húsz éve működő mezőgazdaság volt. A termelősövetkezeteken alapuló agrárium munkát adott a vidéknek és hasznot a nemzetgazdaságnak. Ezt az Antall-kormány szétverte, Hornék meg hagyták megdögölni. Pedig az érdekük eltérő volt: az első konzervatív kormány nyugati számláit rendezte a versenyképes magyar mezőgazdaság szétverésével. Valamiből kellett fizetni a választási kampányt, a magyar paraszt meg mindig is magyar paraszt volt az úrnak. Eladható, zaciba vágható, gőgért kismizmizhető. Nem véletlen a szóhasználat: Antallék is a szavakra és nem a szakértelemre figyeltek.

Horn Gyula kormányát a vidék megváltóként fogadta: részben ősi bölcsességből, ennél rosszabb csak nem jön, másrészt meg a „mi kutyánk kölyke” mentalitásból. Pártjában tévesz-elnökök, régi káderek voltak, csak nem adják oda a „miénket”. A „miénket” nem is adták oda, már amennyiben ezen a kifejezésen a termelősövetkezetet értjük, ezt az MSZP-s agrár-elit már Antallék alatt kiszervezte magának. Nem úgy általában, konkrétan. Vitték, ami vihető. Szétverték vezetőként a működőt, aztán fillérekért vállalkozóként, a téveszből szerzett pénzért, vagy „baráti hitelért” felvásárolták. Dolgozó-

ból urak lettek. Ne finomítsuk, ez lopás volt. Amit Horn Gyula szocialista kormánya törvényesített.

Orbán Viktor kormánya ezzel azt tette, amit saját kádereinek meggazdagításán kívül szokott. Hagyta a fenébe. Majd lesz valahogy.

Medgyessyt a mezőgazdaság annyiban érdekelte... Nincs hasonlat, nem érdekelte. Ezért jöttek a traktorok is Pestre. Gyurcsány ügyes fiú volt, ezt is a maga hasznára hajtotta: nem az az érdekes, hogy mi jó az országnak, inkább csináljunk ellenséget. Szítsunk gyűlöletet. Ez annyira egyszerű: a vidéki utálja a városit, anyalföldi a Ráday-utcait, ember az embert. „Én meg kormányzok” – jegyezte meg Gyurcsány Ferenc, és minden létező előnyünkről lemondott az Európai Unióban. Brüsszelben lehetne lobbizni a magyar agráriumért, de minek, ha jobb eladni mindent. Ma, ha a nyolcvanas évek

Éhséglázadások

Haitin ötven meghaltak, és mintegy kétszázan megsebesültek abban a zavargásban, amely azért tört ki, mert a rizs ára egy év alatt megduplázódott, és ezzel olyan szintet ért el, amelyet sokan már nem tudtak megfizetni. A karibi ország kormánya bele is bukott a válságba; a váltás után haldéktalan állami beavatkozással csökkentették az alapélelmiszer árát, és több ország is élelmiszersegéllyel enyhített az ottani helyzeten. Nekünk is erre kell készülnünk?

sztintjén lenne a magyar mezőgazdaság, Európa legerősebbjei lennénk. Magyar tej lenne Szlovákiában és Németországban is, magyar búzát importálna Franciaország. Most ez fordítva van.

Lehet ezen változtatni?

Igen!

Senki sem kényszeríti – illetve bocsánat, nyugati gazdáik épp, hogy kényszerítik – Magyarországot önmaga tönkretételére. Nem kell csodaszor, elég, ha megkérdezzük a magyar gazdálkodót, mit akar.

A kenyér

Ma egy kiló kenyérért 90 forinttal, egy liter dobozos tejért pedig legalább 60 forinttal kell többet fizetünk, mint tavaly ilyenkor. Ez 62, illetve 31 százalékos drágulást jelent az egy évvel korábbihoz képest. Magyarországon a kenyér árában a gabona költségei mindössze 18 százalékot tesznek ki. Mennyi az adó rajta? Nem bonyolult számtan-példa.

A föld legyen az övé. Az övé, mert ő műveli meg. Ha egyedül, akkor így, ha többen, mert úgy értelmesebb, akkor meg úgy. Ő tudja, hogy a jobb. Ha termelni akar, legyen az övé a föld. Ha nem, akkor se hagyjuk, hogy a külföldi vagy magyar tőkés felvásárolja, aztán „befektetésként” parlagon hagyja.

A magyar gazdálkodó kapjon előjogokat. Ez nem furcsa, ez természetes, az Európai Unióban így van. Nem nacionalizmus, hogy magyar tej legyen a boltban, hanem hazafias érdek.

Ne Brüsszel diktálja, hogy mennyit és mit termeljen a magyar gazdálkodó: ő jobban tudja, mint, az uniós urak. A magyar kormány ezért küzdjön, mert ez magyar érdek!

A magyar kormány az adót ne brüsszeli lyukak betömésére, hanem a magyar gazdaság erősítésére használja! Csökkenteni kell, ha ez a növekedés záloga.

Van egy egyszerű magyar paraszti igazság: vetni kell, hogy arathassunk. Ma eladják a magot is. ■

HÚSZ ÉV EREDMÉNYE

Szarvasmarha

1987 – 2 007 000/db
2007 – 680 000/db

Sertés

1987 – 8 757 000/db
2007 – 3 924 000/db

Bíza

1987 – 5 751 178/tonna
2007 – 4 376 233/tonna

Agrárország?!

Magyarországon nem újdonság, hogyan kell paprikát, paradicsomot, uborkát termeszteni, állatot tenyészteni. Az elmélet adott, a gyakorlat is, de ez utóbbi mára szinte teljesen megszűnt. Nem azért, mert a magyar termelők kedve elment a munkától, vagy mert nem szakad bele a szívük a parlagon álló területek látványába. Nem. Nincs pénz a termelésre. Miért is? Mindent, így az élelmiszer-előállítás is huszonöt százalékos adó terhel. Pontosan hússzal több, mint a környező államok gazdáit. Mit is jelent ez? Hús százalékkal többbe kerül a palánta, a növekvő jószág. Hús százalékkal többbe kerül a takarmány, s ne is firtassuk, mennyivel többbe az azt megművelő ember jussa, ha az államnak is megadja, amit az kizsarol. Ha van is késztermék, azt ugyanennyi százalékkal drágábban kell adni, haszon nélkül is, mert ugye azt elvárja az adóhivatal. Vagyis haszonkulcs nuku. A magyarnak is van ennyi esze: ingyen nem dolgozunk. Ha valamit külföldön öt forintért megtermelnek, s a szállítással együtt kerül itthon tíz forintba, s nálunk a termelés tizenötönnél kezdődik – nem versenyzünk vele. Szeretnénk, de nem megy. A kormány persze nem szeretné. Mi lenne, ha a saját érdekeinket is néznénk? Mi lenne az EU piacával, ha mi itt agrárország lennénk?! ■

Parlagon

Alföld kicsi szeglete. Dolgos, szorgos, becsületes, igen szegény emberek laknak arra. A többségük abból tartja el magát, hogy elszegődik a „nagybirtokra”, művelni a földet, s bármilyen kicsi pénzt is kap érte, bármennyire nem magyar a tulajdonos, büszke magára, a termésre: „mi termeltük!” S csak ácsingózva tekint a parlagon heverő földre, amit de szívesen megművelne – ha lehetne. De nem lehet. Az nem a senki földje, a másé, egy idegen gazdáé, akinek nem tetszett az itteni „lehetőségek” rendszere, így tartalékolja a megvásárolt területet – befektetés az befektetés – hátha egyszer megéri majd itt is dolgoztatni. Addig meg... Rosszabb, mint a „Grófi szérűn”. Nem fájhat az „égő élet”. Nincs élet. Gyom, dudva – a föld halála. Erre nincs bocsánat.

NEM VAGYOK KÖPÖNYEGFORGATÓ!

BESZÉLGETÉS KEREZSI LÁSZLÓVAL A KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT ELNÖKSÉGÉNEK TAGJÁVAL

Kerezsi László mindig rohan. Az utolsó percben érkezik és az utolsó percben elszalad, de ottléte alatt óriási nyugalommal és figyelemmel dolgozik, csakis arra a bizonyos egyetlen dologra összpontosít. Az ember az ottléte alatt azt hinné, ő az örök ráérős. Minden rendezvényen részt vesz, és nem mindig egyedül jön! Van egy nagy szenvedélye: emberfüggő!

Kerezsi László

1954. január 12-én a világ egy új kommunistával gyarapodott – így kezdi a beszélgetést Kerezsi elvtárs. Mezőtárkányban született. 1972-ben érettségizett és a Zalka Máté Katonai Műszaki Főiskolán végzett 1976-ban, később környezetvédelmi szaküzemtechnológus diplomát szerzett. 1976 és 1981 között honvédtiszt, később a Munkásörseknél teljesített szolgálatot. Tizenkét évig a kommunista pártot képviselte a kőbányai önkormányzatban. 1998-tól a Munkáspárt Elnökségének tagja.

– Mi hozott és mi tart a pártban?

– Soha nem volt kérdés az, hogy a proletariátus irányába megyek, a környezetem ezt meghatározta. Mindig is tenni akartam az emberekért. Itt természetesen a munkásokra, a dolgozókra gondoltam, nem a gazdagokra. Mindig közösségi ember voltam. Már általános iskolában az első diákönkormányzatnak is én voltam a titkára. Állandóan olyan helyzetbe kerültem, hogy közösségek, csoportok alakultak ki körülöttem. Találtam magamnak szerepet, vagy engem találtak meg valamilyen szereppel. Munkám közép-

pontjában mindig az emberi kapcsolatok álltak és állnak ma is.

– Mi tart a mozgalomban?

– A szívem! Nem vagyok köpönyegforgató semmiben. Legyen szó konkrét munkáról vagy gondolkodásról. Ma is azt mondom, hogy jól döntöttem, mikor elköteleztem magam a kommunista eszme mellett. Ezt sosem fogom megváltoztatni. Meggyőződésem: mindenkinek joga van arra, hogy tehetségéhez és szorgalmához méltó életet éljen. Nem igazságosak a ma létező óriási különbségek, és nem humánusak.

– A Munkáspártban ismert, hogy fontos számodra a környezetvédelem.

– Környezetvédelmi szaküzemtechnológus a második diplomám. Muszáj ma a környezettel, a természetvédelemmel foglalkozni. Aki hosszú távon gondolkodik, nem mellőzheti ezt a kérdést, de már nem is kell hosszabb távon gondolkodni! Ha nem tesszük sürgősen valamit, akkor véges lesz az életterünk. A természet védelmében aktívan részt kell venni, de akinek erre nincs lehetősége, akkor is állampolgári felelőssége a szelektív hulladék gyűjtése.

Önkormányzati képviselőként a Környezetvédelmi Bizottság tagja voltam, és nap mint nap ezért dolgoztam. A pártban újra működőképessé akarom tenni a zöldbizottságot. Csak egészséges világban lehet emberi életet élni. Azt látjuk, hogy a globalizáció egyre nagyobb mértékben rongálja a környezetet, egyre nagyobb az emberek és a környezet kizsákmányolása. A környezettel gazdálkodni kell, a káros hatások ellen meg kell építeni a hatékony és biztonságos védelmi eszközöket. Európában több országban működnek együtt a vörösök a zöldekkel. A jövőben ki kell fornia egy vörös-zöld szövetségnek. Nem értek egyet azzal az állásponttal, hogy ne építsünk szinte semmit, mert első az ember egy ország életében, és az ember szükségleteit ki kell elégíteni. Mindig meg kell

nézni, hogy mikor fontos a levelibéka élete és mikor nem az, ha az ember alapvető érdeke úgy kívánja. Zöldpolitikát a reális igények figyelembevételével folytassunk.

– Mivel foglalkozol szabadidődben?

– Szabadidőm alig van. Egy multinacionális cégnél dolgozom, ahol reggel nyolckor kezdődik a munka, és nem lehet tudni, mikor megyünk haza. Ennek ellenére mindig szakítok időt a pártfeladatokra. Hétfőnként változatlanul ott vagyok az elnökség ülésén. A meggyőződésem és az érzelmeim ugyanazt diktálják.

– Mit olvastál utoljára?

– Folyamatosan szakirodalmat olvasok. Sajnos mostanában nem jut időm másra. Természetesen a mozgalmi kérdésekről tájékozodom A Szabadságból és az Internetről.

– Mit szól a családod a politikai munkásságodhoz?

– Már tizenkilenc éve segítik a munkámat. Fiam többször volt képviselőjelölt, lányom mindig segít a kopogtatócédulák gyűjtésében.

– Ha találkoznál az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?

– Változtassa meg a színét vörösre, teremtsen olyan lehetőségeket, hogy meg tudjuk valósítani elképzeléseinket a pártban, teremtsen olyan lehetőségeket, hogy minél előbb megélhessünk egy olyan közösségi formát Magyarországon, amit mi elképzeltünk.

– Van vörös inged?

– Van, rendezvényeken felveszem. Jó lenne rövidujjú is!

– Mi a személyes tapasztalatod az elmúlt idők változásaival kapcsolatban?

– A rendszerváltás után nem alkalmaztak egy céghez, bár minden követelménynek megfeleltam. A bért is kialkudtuk, s nem vettek fel, csak azért, mert munkásor voltam. Az a célom, hogy hasonló tapasztalatai senkinek ne legyenek, és egy közösségi társadalomban élhessünk. Ezért is arra kérek minden olvasót és támogatót, hogy szimpátiáját azzal fejezze ki, hogy a Munkáspárt mellé teszi az X-et. Jelentkezzenek azok a tagok és támogatók is, akik a zöld mozgalomban részt vennének! ■

GORBI BÉRE

„Eljött az ideje annak, hogy felszámolják a Vörös téren lévő Lenin mauzóleumot.” Ezt Mihail Szergejevics Gorbacsovnak, a nemzetközi és hazai szociáldemokrata jellegű mozgalom idolvának sikerült mondania a minap.

Mihail Szergejevics idős és megfáradt ember, életpályája során sikerült tönkretennie egy országot, egy eszmét, egy lehetőséget a világ népeinek. Ezt szocializmusnak hívták, ám Mihail Szergejevics úgy látta, az egész nem ér annyit, mint egy bűbájos szereplés a BBC késő esti slágerműsorában, egy kózsza kézfogás Maggie Thatcherrel, vagy egy brill az asszonyok a milánói belvárosból. Ezzel egyébként így volt az is, aki látványvendégnek hívta születésnapjára. Horn Gyula úr pillanatnyilag beteg, nyilván szájalmat érdemel. Hát szánjuk.

Mihail Szergejevics Gorbacsovon nincs mit szánni. Áruló. Eladott mindent. Harminc ezüstért? Ugyan. Volt egy szármalmas Pizza Hut reklám, Svájcban neveltetett unokájával népszerűsítette a ... nem a pizzát, a kapitalizmust. Szocializmushoz ennek persze köze megint csak semmi, államférfinak kínos, de hát fizetett. Mára a pizzás óriáslánc sem vevő az egykori pártvezető mosolyára. Mihail Szergejevicsnek újra fel kell építenie magát. Ez média-szlang, arra használják pr-menedzserek, amikor az eladhatatlant igyekeznek újra piacra dobni. A gagyit. Mihail Szergejevics lejárt áru, ha nem pomádézzák, semmit sem ér.

Erre találták ki most, hogy a változatosság kedvéért árulja el a múltját is. Haza kipipálva, tisztesség minek, eszme meg tán nem is volt. Olyan gorbacsovi, magyar szocialista ez. Gorbacsovna van alapítványa, róla elnevezett, neki hasznot hozó. Pénzzé váltotta kapcsolatait, életét, hitét... hazáját. Gyűlölik Oroszországban, de a félelmét a Nyugat busásan megfizeti. Mihail Szergejevics meg nyel és élvezi.

Az orosz kommunisták vezetőjének igaza van: „leköpködik múltunkat, annak jelképeit, eredményeit, hőseit és vezéreit; újraélesztik a történelem szemétdombjára került személyiségeket, akiknek ideológiája a választásokon legfeljebb egy-két százalékot szerzett, és újraindítják az államiságunk alapjait leromboló liberális gépezetet”. Gennagyij Zjuganov nem él Magyarországon, de igaza van ebben

is: „Ezekből a kezekből nem lehet semmit elfogadni, mert bemocskolódtak több millió állampolgár sorsával, akiket mindentől megfosztottak az úgynevezett peresztrojka és az azt követő liberális reformok évei alatt”.

Az orosz kommunisták vezetője szerint Mihail Gorbacsovna vezekelni, vezekelni és még egyszer vezekelnie kellene azért, amit elkövetett. Megszámlálhatatlan stáció lesz. ■

ÖSSZETARTÁSBAN AZ ERŐ!

Ez a jelszó bizony sokunknak rémlik még a régi iskolai faliújságokról. A rendszer, amiben ezt nem csak hirdették, de tették is, a múlté, de a mondat továbbra is arra biztat bennünket: dolgozzunk, s ha összefogunk, közös erővel elérhetjük céljainkat.

S miért is ne lehetne ezt baráti, sőt, családi körben tenni? Több elvtársunk bizonyította már, hogy ahol ott-hon is napi téma a párt, közösen vesznek részt a feladatokban, ott a munka is hatékonyabb.

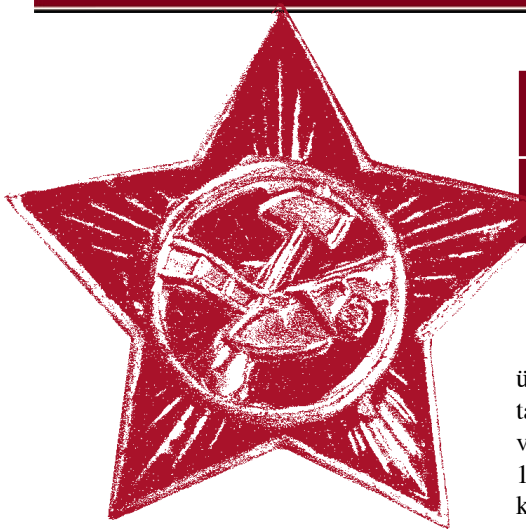
Sokszor hallom idősebb elvtársainktól, hogy a gyerekek azért nem jönnek a pártba, mert sokat dolgoznak, rohanó az életük, s minden percüket áthatja a létbizonytalanság. Kevés a pénz, a munkáltató ki tudja, mikor teszi ki őket az utcára, az unokák iskoláztatása szinte megfizethetetlen.

De éppen ez az! Éppen ezért kellene őket a pártba hozni: hogy ők is telessenek a kapitalizmus sanyargatása ellen, egy élhetőbb életért. Nem kell „kényszeríteni” senkit, de akár családi ebédeken is szóba lehet hozni a párt munkásságát, céljait. Azt, hogy a kommunisták új lehetőségeket, jobb körülményeket akarnak teremteni a dolgozó embereknek. Azt,

hogy a kommunizmus nem csak néhány idősödő ember nosztalgiája, hanem valóság, ahol egyre több fiatal emeli fel szavát a kizsákmányolás, a gyurcsányi kiszipolyozás ellen. Oda lehet adni A Szabadságot. Csalogatónak talán csak annyit mondani, hogy olyasmit is megtudhatnak belőle, amit a tévéből, újságból sosem fognak megtudni. Államunk vezetése a kényes kérdéseket következetesen a szőnyeg alá söpri, az embereknek meg úgyis hazudnak. Ez utóbbit szerintem már maguktól is tudják... A következő ebéden pedig egy-két kérdéstről el lehet velük beszélgetni. Nincsen ebben semmi különös: régen is, ha összeült a család, megbeszélték az őket foglalkoztató kérdéseket.

És igen, lesznek olyanok, akik elzárkóznak. Nem baj! Lesznek olyanok is, akik érdeklődni fognak, kérnek még Szabadságot, s eljönnek rendezvényeinkre, ahol lehetőségük nyílik beszélgetni másokkal is a problémákról, s arról, hogyan lehetne őket megoldani.

Mert azokat csak közösen, összetartásban lehet.

90 ÉVES A MAGYAR KOMMUNISTA MOZGALOM HIVATÁSOS FORRADALMÁROK

November 24-én lesz 90 éve annak, hogy megalakult elődünk, a Kommunisták Magyarországi Pártja. De kik is voltak ők, akik a párt első vezetését alkották?

HIROSSIK JÁNOS

ALIG MÚLTAK HARMINC ÉVESEK

Fiatal emberek voltak. Átlagéletkoruk 33 év volt. Kun Béla, a párt vezetője 32 éves volt 1918 novemberében. Néhány hónappal később ő lett Magyarország külügyminisztere, azaz népbiztosa, s valójában a Tanácsköztársaság lelke. A legfiatalabb Korvin Ottó volt. A Tanácsköztársaság idején ő vezette a Belügyi Népbiztosság politikai nyomozóosztályát. Szamuely Tibor is csak 28 éves volt. A Tanácsköztársaság hónapjaiban fő felelőse a munkáshatalom ellen fellépő erők elleni elhárító munkának. Az ellenforradalmárok kegyetlen bosszút álltak rajta. A legidősebbjük, László Jenő is csak 40 éves volt. 1907-től a szociáldemokrata párt

ügyvédje volt. Márciusi lévén a Tanácsköztársaságot kapta születésnapjára, de a következő születésnapját már nem élte meg. 1919 decemberében az ellenforradalmárok kivégezték.

Foglalkozásukat tekintve heten voltak munkások. Hirossik tetőfedő, Rabinovics aranyműves, Vántus ács, Chlepkó, Fiedler, Jancsik és Mikulik vasesztergályos. Öten tisztviselőként keresték a kenyerüket. László Jenő ügyvéd volt, újságírók hárman is voltak: Rudas László, Vágó Béla és maga Szamuely Tibor.

Korvin Ottót leszámítva korábban valamennyien tagjai voltak az MSZDP-nek. A legtöbb forradalmi jártassággal a volt oroszországi hadifoglyok rendelkeztek. Ide tartozott Kun Béla mellett Vántus Károly, Jancsik Ferenc, Pór Ernő, Rabinovics József, Seidler Ernő és Szamuely Tibor.

Akkoriban nyilvántartották, hogy ki milyen vallású, pontosabban szólva, milyen vallásba született bele. Sokan közülük nem tartották magukat hívőnek. Szamuely például az izraelita vallásba született, de ateistának tekintette magát. Kun, Rabinovics, Korvin, Seidler, Szántó és többen mások is izraelitának születtek. Voltak néhányan római katolikusok és reformátusok. A fenti vitathatatlant két ok miatt említjük meg. Egyrészt, a tőkés propaganda akkor is és később is a Tanácsköztársaságot és a KMP egész születését zsidó lázadás-ként igyekezett bemutatni. Másrészt, e körülmény ismerete nélkül nem érthetők meg a magyar kommunista mozgalom későbbi vitái, kezdve a '20-as évek emigrációjától, egészen Nagy Imre kinevezéséig 1953-ban.

HÁLÁTLAN UTÓKOR

A KMP első vezérkarából nyolcan lettek az 1930-40-es években a Szovjetunió-beli törvénysértések áldozatai: Kun, Rabinovics, Pór, Chlepkó, Fiedler, Jancsik, Seidler, Vágó. Még inkább tragikus az, hogy a feljelentések jelentős része egy bizonyos Vologya nevű ügynöktől származott, aki nem volt más, mint Nagy Imre, a későbbi miniszterelnök, a mai MSZP ünnepelt hőse.

A KMP alapítói hallgattak az '50-es

években. Nem akarták feszegetni a Szovjetunió negatív szerepét. Volt egy másik bökkenő is. Rákosi Mátyás, az MDP főtitkára, magának a pártnak az alapításában nem vett részt. A hivatalos propaganda ezért elhallgatta mindazt, ami Rákosi nélkül történt.

A Kádár-rendszer sem tudta igazán az őket megillető helyre tenni a KMP alapítóit. A pártvezetés sokáig a nevek elhallgatását választotta. A 40. évfordulón elfogadott tézisek vitájában Münnich Ferenc már így tört ki: „Személytelen történelem eddig is csak nálunk volt, illetve csak egy személy szerepelt a mi történelmünkben. Ezzel fel kell hagyni!”

1956. február 22-én az MDP Politikai Bizottsága arról döntött, hogy az „új helyzetben” a „jövőben miként fogunk foglalkozni Kun Béla elvtárs szerepével”. Márciusban a pártvezetés már Kun rehabilitációjával foglalkozott, s a Tanácsköztársaság évfordulóján Kun Béla képeket is közöltek a sajtóban. Kun Béla családja 1958-ban tért haza a Szovjetunióból, kiadták válogatott beszédeit, de mégsem került a munkásmozgalom ünnepelt hősei közé. Borsányi György Kunról írt korszerű életrajzát a Kossuth Könyvkiadó 1979-ben kiadta, de a pártvezetés – Szerényi Sándor és Kun Miklós kezdeményezésére „leállította a könyv terjesztését”.

Az új Magyarország születését csupán hárman éltek meg. Rudas Lászlóból a párt egyik ideológusa, a Közgazdasági Egyetem rektora lett. Szántó Béla a szövetkezeti mozgalom egyik vezetője lett, majd követként képviselte hazánkat több országban. Hirossik János, aki 1918-ban a KMP KB titkára, 1919-ben a Budapesti Központi Forradalmi Munkás- és Katonatanács tagja, a felszabadított területek kormányzója, a Szlovák Tanácsköztársaság népbiztosa volt, nyomorban halt meg idehaza 1950-ben. Az történt ugyanis, hogy Hirossik a Szovjetunióba kerülése után nem volt hajlandó együttműködni a szovjet katonai hírszerzéssel. Frakciózással vádolták meg, kizárták, és ennek terhére haláláig hordozta. A kádári MSZMP 1969-ben rehabilitálta. Földi maradványait áthozták a Munkásmozgalmi Panteonba, utcát neveztek el róla. Az új értékelésről azonban az ezután megjelent lexikonok sem tesznek említést. ■

AZ 1948-AS PÁRTEGYESÜLÉS ÉS ELŐZMÉNYEI

Hatvan éve egyesült a Magyar Kommunista Párt és a Magyarországi Szociáldemokrata Párt. Az esemény hosszú ideig meghatározta a magyar munkásmozgalom fejlődését. A két párt egyesítését évtizedeken át döntően pozitív eseményként magyarázták, összhangban az akkori politikai elvárásokkal. De mit is jelent mai fejjel gondolkodva, milyen következményekkel és következtetésekkel jár a mai Munkáspártra nézve? Erre keressük a választ a következő írásban.

1948 márciusában a Magyarországi Szociáldemokrata Párt XXXVII. Kongresszusa úgy döntött, hogy a pártvezetőség „haladéktalanul kezdjen tárgyalásokat a Magyar Kommunista Párt vezetőségével az egységes munkáspárt megalakításához még szükséges ideológiai, politikai, szervezeti feltételek megteremtése céljából”. A Magyar Kommunista Párt vezetése üdvözölte a kezdeményezést. Az MSZDP-nek ekkor 240 ezer tagja volt, az MKP-nek 887 ezer. A két párt egységes irányítására és az egyesülés előkészítésére közös vezető szervezetet hoztak létre. 1948. június 12-én ülésezett az MKP IV. kongresszusa és az MSZDP XXXVII. kongresszusa, és kimondták a két párt egyesítését. Június 12-én délután összeült az egyesült párt első kongresszusa, létrejött a Magyar Dolgozók Pártja. A párt első vezetésének 14 tagja volt: Apró Antal, Farkas Mihály, Gerő Ernő, Harustyák József, Kádár János, Kossa István, Marosán György, Nagy Imre, Rajk László, Rákosi Mátyás, Révai József, Rónai Sándor, Szakasits Árpád, Vajda Imre. Az MDP elnöke 1950-ig Szakasits Árpád lett, főtitkára Rákosi Mátyás.

A nemzetközi munkásmozgalom két alapvető irányzata, a kommunista és szociáldemokrata vonal kialakulása az 1900-as évek elején az ideológiai szakadással kezdődött, amelyet politikai, majd szervezeti elkülönülés követett. A szakadás folyamata elsőként az Oroszországi Szociáldemokrata Munkáspártban zajlott le a kommunista bolsevik és a szociáldemokrata mensevik irányzat kialakulásával. Ez a korai szétválás nagyban erősítette a bolsevik pártot, és

A PÁRTEGYESÜLÉS ÜNNEPI PILLANATAI

befolyással volt későbbi egységére. (Megjegyzés: az akkori szociáldemokrácia még a szocializmust tekintette végcéljának. Az alapvető különbség a kapitalizmus viszonyai közötti harc, illetve a hatalom megszerzésének módozataiban volt. A szociáldemokrácia csak a második világháború után jutott el oda, hogy a szocializmust, mint célt megtagadta, de a kapitalizmus viszonyai közötti küzdelmet még elfogadta. A mai szociáldemokrácia pedig már tagad mindenféle harcot a tőkés rendszer ellen, sőt, annak képviselőjeként lép fel.)

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom után ez a szakadás nemzetközi méretekben is bekövetkezett. A szociáldemokrácia elfordult a marxizmustól – bár egyes tételeit formálisan felhasználja –, a leninizmusnak valamennyi tételét elveti, és tagadja. Ebből következőleg a szociáldemokrata pártokban újra és újra ütköztek a burzsoáziával együttműködő, és a forradalmi mozgalomhoz közeledő jobb- és baloldali irányzatok.

A fasizmus térhódítása más megvilágításba helyezte a két irányzat viszonyát. Bár a nemzetközi szociáldemokrácia fő irányvonala a szovjetellenesség volt, előtérbe került a munkásegység politikája, a munkáspártok egyesülésének kérdése. Ebben az időben volt együttműködés a kommunisták és a szocdemek közt, a szociáldemokraták azonban sohasem akartak valóságos egységet, és ez az elutasító hozzáállásuk súlyos következményekkel járt.

A második világháború után a nyugat-európai szociáldemokrata pártok a burzso-

áziával együttműködve éles támadást indítottak a kommunista erők térhódítása ellen. 1946-ban megalakították a COMISCO-t. Feladata volt, hogy szervezzen egy új, jobboldali vezetés alatt álló szociáldemokrata internacionálét, amely megszüntetné a kommunista, és szociáldemokrata pártok között még meglévő együttműködést.

A Szovjetunió katonai és politikai jelenléte magabiztossá tette a kelet-európai kommunista erőket. A hatalom megszerzése után háttérbe szorult a szociáldemokrácia opportunizmusa elleni ideológiai harc. A szovjet érdekszférához tartozó országok nagyobbik részénél, a felszabadulás után ezen a hibás elvi alapon jött létre a két munkáspárt egyesülése.

Jugoszlávia esetében – ahol a kommunisták illegálitásban politizáltak, a nemzeti ellenállás vezetői voltak, és az ország felszabadulásában döntő szerepet játszottak – a reformista szocdem erők sosem tudtak számottevő módon megerősödni.

A hazai helyzet a nemzetközihez hasonlóan alakult. A Tanácsköztársaság elárulását követően az MSZDP beilleszkedett az ellenforradalmi rendszerbe. Elvtelen, munkás- és kommunistaellenes egyezséget kötött az uralkodó osztályok képviselőivel (Bethlen-Peyer paktum). Megtartották legalitásukat, míg a kommunisták mély illegálitásba kényszerültek. Nemzetközi testvérszervezeteikhez hasonlóan elleneztek a munkásegység politikáját. (Folytatjuk)

GILICZE ATTILA,
THÜRMER GYULA

JÚLIUS

Emlékezünk Kádár Jánosra

A Magyar Kommunista Munkáspárt július 5-én, szombaton 10 órai kezdettel rendezi hagyományos megemlékezését a XX. század legkiemelkedőbb magyar államférfijának halála évfordulóján a budapesti Fiumei úti temetőben.

BUDAPESTI AKTÍVA

A Magyar Kommunista Munkáspárt
Nagy-Budapesti Szervezete
tisztújító össztagsági értekezletet tart

2008. június 21., szombat 10 óra
Budapest, Ilka utca 32.

A Szabadság jövő heti száma

Tájékoztatjuk olvasóinkat és előfizetőinket, hogy A Szabadság jövő heti száma a szokásostól egy nappal később, június 20-án, pénteken jelenik meg.

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA www.aszabadsag.hu

Fizess elő!
Telefon: 334-1509

AKTUÁLIS

Magyar követség Minszkben – kérdőjelekkel

Az elmúlt héten Minszkben, a Belarusz Köztársaság fővárosában megnyílt Magyarország nagykövetsége. Nem siették el! Gyurcsány miniszterelnök nyilvánosan először 2006 nyarán, a nagyköveti értekezleten beszélt arról, hogy Minszkben is lesz magyar nagykövetség. Nem valahol, egy távoli afrikai országban, hanem egy közeli, 10 milliós európai országban, amellyel

még élénk gazdasági kapcsolataink is vannak. Nem sokkal később az SZDSZ „okosai” lerohanták, hogy minek az „utolsó európai diktatúra” fővárosában külképviseletet nyitni. A liberálisoknak itt sem volt eredeti ötletük, az összes szövegüket amerikaiból fordították. Szerencsére az európai diplomácia egy kicsit más nyelvet beszél. Nemrégiben az EU is megnyitotta képviseletét, és most már Gyurcsány sem érezhette úgy, hogy nagyon előre szaladt. Persze, egy nagykövetséget sok mindenre lehet használni. Például, lehet támogatni, pénzelni a kormányellenes belarusz „ellenzékét”, ahogyan az USA nagykövetség és néhány EU-követség teszi, és ahogyan a magyar nagykövetség tette az egykori Jugoszláviában. Lehet hírszerzői rezidenturának használni, amire volt már példa a történelemben. Reméljük, hogy a magyar kormány jó szándékkal küldte oda diplomatáit. Kontra Ferenc nagykövetet mindenestre így ismerjük. Némi kétségünk azonban van a rossz előjelek miatt. A magyar kormány ugyanis felső szinten nem hajlandó szóba állni a belarusszokkal. Gilyán György államtitkár vett részt a nagykövetség megnyitásán, ami minden, csak nem magas szint. Idehaza meg a Demokratikus Átalakulás Intézet szövögeti a szálakat Lukasenka elnök ellenfeleivel, akik egyben az USA barátai is, és próbálja rajtuk keresztül meggyőzni a belarusz népet, hogy kövessék a magyarokat a kapitalizmus útján. Bízunk abban, hogy a belarusszoknak helyén van az eszük.

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>